

Utorok 22. novembra 2016

Text: Mt 25, 1 – 13

¹Vtedy bude kráľovstvo nebeské podobné desiatim pannám, ktoré si vzali lampy a vyšli naproti ženíchovi. ²Päť z nich bolo pochabých a päť rozumných. ³Tie pochabé si totiž vzali lampy, ale nevzali si olej; ⁴tie rozumné si však vzali s lampami aj olej v nádobách. ⁵Keď ženích meškal, zdriemli všetky a zaspali. ⁶O polnoci nastal krik: Ajhľa, ženích, vyjdite mu naproti! ⁷Vtedy prebudili sa všetky panny a pripravovali si lampy. ⁸Tu pochabé povedali rozumným: Dajte nám zo svojho oleja, lebo naše lampy hasnú! ⁹Ale rozumné povedali: Aby potom nestačilo ani nám, ani vám? Choďte radšej k predavačom a kúpte si. ¹⁰Keď však odišli kupovať, prišiel ženích; pripravené vošli s ním na svadbu a dvere sa zatvorili. ¹¹Neskoršie prišli aj ostatné panny a hovorili: Pane, pane, otvor nám! ¹²Ale on odvetil: Veru vám hovorím, nepoznám vás! ¹³Preto bdejte, lebo nepoznáte dňa ani hodiny, [kedy príde Syn človeka].

Piesne: ES č. 691, 648

Zamyslenie nad Božím slovom:

Ako často vám napadne, aby ste sa pýtali sami seba: „Kedy príde Pán Ježiš?“ V našom živote naplnenom tými bežnými, avšak potrebnými činnosťami a povinnosťami nám takáto otázka príde na um asi veľmi zriedkavo. Väčšinou uvažujeme nad tým, čo je potrebné zabezpečiť, vybaviť, kúpiť, oznámiť, zariadiť. Rozmýšľať nad tým, kedy príde Boží Syn? Snáď nám prídu na um myšlienky o večnosti, otázky, aká bude. Ale príchod Pána? Možno nad tým pouvažujeme raz za čas v nedeľu. V tomto evanjeliovom texte však nie je len výzva, aby sme na ten okamih Ježišovho príchodu mysleli, ale Pán Ježiš nám pripomína, aby sme naň boli aj pripravení. Podobnosť, ktoré veľmi dobre poznáme, hovorí o situácii, v ktorej sa nachádzame. My sme tie panny, ktoré očakávajú ženícha – Ním je Kristus. náš život, ten kolobeh povinností, to sú naše prípravy na svadbu, na hostinu, ktorá nás čaká v nebesiach. Izraelský ľud mal vo zvyku, že ženícha išli čakať družičky – panny. Mali byť na príchod ženícha pripravené – predovšetkým mali mať horiace lampy. Ženícha treba čakať so svetlom. V určitý čas vyšli na kraj dediny, kde očakávali ženícha. Nečakali kdesi v miestnosti, neutiahli sa do uzavretej spoločnosti... Vyšli von do sveta, aby ich bolo vidieť.

Tak to má byť aj s nami. Má byť vidieť, že čakáme svojho Ženícha. Máme sa za niečo hanbiť, aby sme sa skrývali? Máme za čo činiť pokánie, ale nemáme sa za čo ako cirkev hanbiť. To určite nie. „*Vy ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na vrchu, nemôže byť skryté. Ani sviecu nazažihajú a nestavajú pod nádobu, ale na svietnik, a svieti všetkým v dome. Tak sviet' vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a vebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach.*“ (Mt 5, 14 – 16) Vyjdite Ženíchovi naproti... Aby to videli aj vaše deti! Vaši susedia! Vaši blízki! Vaši spolupracovníci! Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, ako tí, ktorí na Teba a Tvoj príchod očakávame, vyznávame, že nie vždy sú lampy našej viery horiace. No Ty nám dávaš čas svojej milosti, aby sme mohli Tvojím slovom a účasťou na sviatostiach prijať posilnenie, povzbudenie vo svojej viere. Daj nám, prosíme, svojho Ducha, Ducha múdrosti a odvahy, ale aj pokory a poslušnosti, aby sme vo svetle Tvojho slova žili, a tak vydávali dobré svedectvo evanjelia v tomto svete, očakávajúc Tvoj príchod. Amen.

Mgr. Marián Čop, zborový farár Slovenského evanjelického a. v. cirkevného zboru v Prahe a superintendent Evanjelickej cirkvi a. v. v Českej republike